

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: 16Csp/90/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120251981
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Šabl'ová
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2021:6120251981.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd sudcom JUDr. Monikou Šabl'ovou v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zast. Remedium Legal s. r. o., IČO: 53 255 739, Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava - Petržalka, proti žalovanému: P. Č., J.. XX.XX.XXXX, G. K., XXX XX, v konaní o zaplatenie 3 202,99 eur s prísl. takto

rozhodol:

I. Konanie o zaplatenie 38,74 eur z a s t a v u j e.

II. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 3 115,43 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1 700,18 eur od 23.3.2019 do zaplatenia, to všetko v lehote troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

III. V prevyšujúcej časti čo do sumy 42,82 eur žalobu z a m i e t a.

IV. Žalobcovi p r i z n á v a voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 94,90 % účelne vynaložených trov konania, pričom o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 13.11.2020 (pôvodne podanej dňa 25.2.2020 na OS Banská Bystrica v rámci upomínacieho konania) domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 3 202,99 eur spolu s príslušenstvom ako aj náhrady trov konania. V žalobe uviedol, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej podľa § 524 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka zo dňa 22.3.2019 medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a.s., Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, IČO: 00 151 653 (ďalej len „postupca“) a žalobcom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanému. Žalobca uviedol, že žalovaný bol v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve postupcu v nepretržitom omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči postupcovi po dobu dlhšiu ako 90 kalendárnych dní. Postupca uzatvoril so žalovaným dňa 13.5.2014 Zmluvu č. 5057142838 (ďalej len „Zmluva“), ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov (ďalej len „VOP“). Na základe Zmluvy postupca poskytol žalovanému peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v Zmluve a vo VOP. Žalobca zastáva názor, že Zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa ustanovenia § 497 až 507 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka a zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, resp. zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Žalovaný neplnil

v stanovených termínoch splátky, čím porušil svoju povinnosť podľa Zmluvy, a tak postupca podaním zo dňa 1.3.2018 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 28.2.2018, pričom vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy najneskôr do 15 dní. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky sumu vo výške 3 202,99 EUR, ktorá pozostávala z istiny vo výške 1 700,18 EUR, z riadneho úroku vo výške 1 298,09 EUR, z úroku z omeškania vo výške 161,90 EUR a z poplatkov vo výške 42,82 EUR v súlade s prílohou k Zmluve o postúpení pohľadávok, kde postupca deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Žalovaný po postúpení pohľadávky do dnešného dňa vykonal nasledujúce úhrady: 0,00 EUR. Dlžná suma k dnešnému dňu predstavuje sumu vo výške 3 202,99 EUR, pričom pozostáva z neuhradenej istiny úveru vo výške 1 700,18 EUR. Zvyšnú časť dlžnej sumy vo výške 3 202,99 EUR, ktorá pozostáva z neuhradenej istiny úveru vo výške 1 700,18 EUR, z neuhradeného riadneho úroku vo výške 1 298,09 EUR, z neuhradeného úroku z omeškania vo výške 161,90 EUR a z neuhradených poplatkov vo výške 42,82 EUR, si žalobca v tomto konaní neuplatňuje. Žalobca si v tomto konaní uplatňuje úrok z omeškania podľa ustanovenia § 517 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka počnúc dňom 23.3.2019, t.j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky.

2. Súd v rámci upomínacieho konania vo veci vydal dňa 20.3.2020 platobný rozkaz č. k. 33Up/417/2020, ktorý sa nepodarilo doručiť žalovanému do vlastných rúk, preto žalobca navrhol pokračovanie v konaní na miestne príslušnom Okresnom súde Poprad.

3. Súd vyzval žalovaného uznesením v súlade s § 167 ods. 2 CSP na vyjadrenie k žalobe, avšak žalovaný si zásielku neprebral v odbernej lehote. Súd preto postupoval podľa § 116 ods. 2 CSP a teda pokiaľ sa nepodarilo žalobu doručiť na adresu zistenú podľa ods. 1 § 116 CSP zverejnil súd oznámenie o podanej žalobe na úradnej tabuli a webovej stránke Okresného súdu Poprad.

4. Dňa 30.3.2021 právny zástupca žalobcu doručil súdu podanie v ktorom sa vyjadril, že pôvodný veriteľ poskytol žalovanému úver vo výške 2 000 eur. Následne došlo k postúpeniu pohľadávky tak ako bolo uvedené v žalobe v celkovej výške 3 202,99 eur, ktorú bližšie špecifikoval. Vyjadril sa, že žalovaný uhradil z poskytnutého úveru sumu 1 523,30 eur v splátkach od 15.6.2014 do 20.1.2017 v dohodnutej výške 54,30 eur a následne vo výške tak ako je špecifikované v tomto podaní, pričom z úhrad žalovaného bola na istinu započítaná suma 292,82 eur na riadny úrok 1 005,88 eur, na úrok z omeškania 0,58 eur a na poplatky 217,07 eur. Istina tak predstavuje čerpanie mínus úhrady žalovaného na istinu. Ďalej sa vyjadril k výške poplatku, riadneho úroku a úroku z omeškania.

5. Právna zástupkyňa žalobcu na pojednávaní dňa 15.4.2021 predložila súdu doručky súvisiace s oznámením mimoriadnej splatnosti úveru žalovaného výzvou z 18.2.2018 ako aj oznámením doručenia o postúpení pohľadávky. V súvislosti s doručením výzvy z 27.1.2018, ktorá s nachádza na čl. 83 súdneho spisu právna zástupkyňa túto doručku nepredložila, avšak doložia ju následne. Nad rámec k tomu uviedla, že KS v BB pod 43CoCsp/40/2020 z 21.10.2020 vo svojom rozhodnutí uviedol, že pokiaľ doručenie výziev popreté v konaní nebolo Okresný súd nemôže sám toto tvrdenie vyhodnotiť ako sporné. Ust. § 151 ods. 1 CSP výslovne ustanovuje, že skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela sa považujú za nesporné. Toto ustanovenie platí aj v prípade spotrebiteľských sporov. Ani v prípade spotrebiteľských sporov nie je súd oprávnený popierať skutkové tvrdenia za spotrebiteľa. Spotrebiteľ rovnako ako každá iná sporová strana je oprávnený rozhodovať o výbere prostriedkov procesnej obrany sám. Súd má byť nestranným rozhodcom v spore medzi dodávateľom a spotrebiteľom, nemôže byť advokátom spotrebiteľa. Nakoľko opačný postoj súdu narušuje princíp rovnosti zbraní. Ust. § 290 a nasl. CSP umožňujú predkladať spotrebiteľovi prostriedky procesného útoku, alebo procesnej obrany až do momentu vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej. V jeho prípade sa nepoužijú ust. o sudcovskej koncentrácii konania, ani o zákonnej koncentrácii konania, avšak ust. § 151 CSP o popieraní skutkových tvrdení protistrany z aplikácie v spotrebiteľských sporoch vylúčené nebolo. Na základe uvedeného pokiaľ žalobca v konaní tvrdí, že žalovanému boli doručené výzvy banky na zaplatenie aj v prípade ak by nepriložil samotné doklady o doručení týchto výziev a protistrana spotrebiteľ toto tvrdenie nepoprela súd je povinný vychádzať v rámci skutkových zistení z toho, že upomienky a výzvy banky žalovanému boli doručené. Súd sa nemôže sám rozhodnúť toto tvrdenie poprieť a potom vychádzať z toho, že výzvy na zaplatenie doručené žalovanému neboli. Právny predchodca poskytol žalovanému úver vo výške 2 000 eur, ktorý žalovaný splatil len čiastočne vo výške 1 523,33 eur. V súvislosti so

započítaním platieb poukázala na podanie žalobcu z 29.3.2021. Žalovaný bol vyzývaný na zaplatenie dlžnej sumy. Keď sa tak nestalo banka úver zosplatnila a následne postúpila pohľadávku na žalobcu. Po podaní žaloby žalovaný súčasne žalobcovi nič neplnil. Na pojednávaní dňa 8.6.2021 po tom ako súdu bola doručená doručka súvisiaca s výzvou na úhradu dlhu z 27.1.2018 právny zástupca žalobcu sa vyjadril, že súdu boli doručené listinné dôkazy preukazujúce jeho aktívnu legitimitáciu a tiež bola doručená špecifikácia uplatneného nároku. V zmysle predmetnej špecifikácie žalobca vyšpecifikoval poplatky vo výške 42,82 eur, riadny úrok vo výške 1 298,09 eur, úrok z omeškania zmluvný vo výške 32,48 eur, ktorý bol účtovaný do zosplatnenia pohľadávky. Následne úrok z omeškania vo výške 129,42 eur, ktorý bol účtovaný po zosplatnení úveru, pričom vo výške úroku z omeškania je zohľadnené aj čiastočné späťvzatie žalobcu, preto špecifikoval jeho výšku vo výške 90,68 eur. Žalobca poukázal na skutočnosť, že v predchádzajúcom písomnom vyjadrení zo dňa 29.3.2021 urobil chybu v písaní, keď úrok z omeškania zmluvný označil v nadpise časti vyjadrenia vo výške 185,96 eur, avšak správne má byť 32,48 eur, pričom táto vychádza aj zo samotného obsahu písomných vyjadrení žalobcu. Na základe uvedeného žalobca navrhol konajúcemu súdu, aby žalobe vyhovel v celom rozsahu v zmysle čiastočného späťvzatia pričom si uplatnil nárok na náhradu trov konania. Žalovaný sa na pojednávaní nezúčastnil. Súd pojednával v jeho neprítomnosti v súlade § 180 CSP.

6. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s predloženými listinnými dôkazmi, ktorými sú: Zmluva o splátkovom úvere č. 5057142838 zo dňa 13.5.2014, Všeobecné obchodné podmienky, Sadzobník poplatkov a náhrad, výzva na zaplatenie z 27.1.2018, z 18.2.2018, podacie hárky, doručky, Oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 30.3.2019, oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 1.3.2018 s doručkou, Zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 22.3.2019, Príloha č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok, Pokus o zmier zo dňa 12.2.2020, na základe čoho zistil nasledovný skutkový stav:

Právny predchodca žalobcu - Slovenská sporiteľňa, a.s., uzavrel dňa 13.5.2014 so žalovaným Zmluvu o splátkovom úvere č. 5057142838. V zmysle tejto zmluvy bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 2 000 eur ako spotrebný úver na čokoľvek s tým, že žalovaný mal splácať úver v mesačných splátkach po 54,30 eur k 15.dňu v mesiaci s konečnou splatnosťou úveru dňa 15.5.2021. Jednalo sa o spotrebný úver bez účelu, výška úrokovej sadzby bola 22,90 % p.a., ročná percentuálna miera nákladov bola stanovená na 31,53 % a priemerná hodnota RPMN 18,87 %. Celková čiastka spojená s úverom predstavovala sumu 4 559,94 eur. Žalovaný čerpal peňažné prostriedky v celkovej výške 2 000 eur a z poskytnutého úveru uhradil sumu spolu v súhrnnej výške 1 523,35 eur. Z listinných dôkazov priložených žalobcom ďalej vyplýva, že dňa 27.1.2018 vyzval žalobca žalovaného k úhrade omeškanej sumy a upozornil ho, aby dlžnú sumu uhradil najneskôr do 15 dní v opačnom prípade banka je oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pohľadávky banky čím sa stane splatnou v celom rozsahu. Uvedená výzva bola žalovanému zasielaná doporučene 5.2.2018. Dňa 18.12.2018 bola doručovaná žalovanému ďalšia výzva a to už po zosplatnení úveru a vyzvaný bol na úhradu dlžnej sumy. Dňa 1.3.2018 právny predchodca žalobcu oznámil žalovanému vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru ku dňu 28.2.2018. V oznámení uviedol dlžnú sumu 2 502,29 eur, ktorú má uhradiť najneskôr do 15 dní. Žalovaný neprevzal uvedené oznámenie, pričom z doručky vyplýva, že táto bola vrátená z dôvodu, že adresát zásielky je neznámy. Žalovaný čerpal peňažné prostriedky v celkovej výške 2 000 eur, z poskytnutého úveru uhradil sumu 1 523,35 eur a z jeho úhrad bola na istinu započítaná suma 299,82 eur, na riadny úrok 1 005,88 eur, na úrok z omeškania 0,58 eur a na poplatky 217,07 eur. Neuhradené poplatky predstavujú sumu vo výške 42,82 eur. Po zosplatnení úveru bol žalovanému účtovaný úrok z omeškania vo výške 129,42 eur, pričom úrok po zosplatnení z dlžnej istiny bol vyčíslený len vo výške 90,68 eur, preto o sumu 38,74 eur vzal žalobca žalobu späť a v tejto časti navrhol konanie zastaviť a obdobne pri úroku z omeškania zmluvného a to do zosplatnenia pohľadávky v podaní doručenom 29.3.2021 došlo z jeho strany k písárskej chybe, kedy tento úrok nebol vo výške 185,96 eur, ale tak ako je rozpísaný a to 33,06 eur, pričom z úhrad bola započítaná suma 0,58 eur a tak neuhradený zmluvný úrok predstavuje 32,48 eur. Dňa 22.3.2019 uzatvorila Slovenská sporiteľňa, a.s., ako postupca a EOS KSI Slovensko, s.r.o., ako postupník Zmluvu o postúpení pohľadávok č. 1216/2019/CE. Súčasťou Zmluvy o postúpení pohľadávok bola Príloha č. 1, kde bolo uvedené, že poskytnutá suma úveru predstavovala 2 000 eur a zostatok pohľadávky predstavoval sumu 3 202,99 eur. Táto suma pozostávala z istiny vo výške 1 700,18 eur, úrokov vo výške 1 459,99 eur, pričom riadny úrok predstavoval sumu 1 298,09 eur a úroky z omeškania sumu 161,90 eur. Ostatné príslušenstvo tvorili poplatky vo výške 42,82 eur. V prílohe bolo uvedené, že žalovaný je v omeškani 905 dní a dátum poslednej úhrady 20.1.2017 - išlo o úhradu vo výške 15,18 eur. Z listinných dôkazov ďalej vyplýva, že Slovenská sporiteľňa, a.s. doručovala žalovanému oznámenie zo

dňa 30.3.2019 o postúpení pohľadávky na spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o., na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok súd mal preukázané, že neprevzal uvedenú zásielku z dôvodu jej vrátenia s poznámkou adresát neznámy.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

Podľa § 506 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

Podľa § 52 ods. 2 veta tretia OZ, na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Podľa § 52 ods. 3 OZ, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 OZ, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 54 ods. 1 OZ, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 54 ods. 2 OZ, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 524 ods. 1 OZ, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

Podľa § 524 ods. 2 OZ, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 528 ods. 2 OZ, postupca je povinný odovzdať postupníkovi všetky doklady a poskytnúť všetky potrebné informácie, ktoré sa týkajú postúpenej pohľadávky.

7. Posudzovaný právny vzťah medzi sporovými stranami je založený zmluvou o spotrebiteľskom úvere a je nevyhnutné ho posudzovať podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka ako aj právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru keďže zmluva o spotrebiteľskom úvere je tzv. absolútnych obchod a zároveň právny predchodca žalobcu pri uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom úvere vystupoval ako podnikateľ s poukazom na predmet podnikania a žalovaný vystupoval ako spotrebiteľ, pretože pri uzatváraní zmluvy o úvere nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti.

8. V prejednávanej veci sa žalobca domáha zaplata sumy, ktorá predstavovala časť zostatku nesplateného úveru poskytnutého žalovanému právny predchodcom žalobcu. Žalobca odvodzoval svoju aktívnu vecnú legitímáciu v spore od Zmluvy o postúpení pohľadávok, ktorú považoval za platnú a k aktívnej legitímácii sa v konaní písomne vyjadril.

9. Slovenská sporiteľňa a. s. je banka - štátom autorizovaná inštitúcia, ktorej činnosť v zmysle zákona o bankách podlieha bankovému povoleniu a dohľadu NBS. Zmluva o splátkovom úvere je zmluvou spotrebiteľskou, preto je posudzovaná v režime Občianskeho zákonníka, ale aj predpisov špeciálnej úpravy najmä zákona o spotrebiteľských úveroch, o ochrane spotrebiteľa a o bankách. V prípade bankových úverov ustanovenia nižšie citovaného § 92 ods. 8 zákona o bankách poskytuje dlžníkom zákonnú ochranu pred zhoršením ich situácie v záväzkovom právnom vzťahu z bankového úveru, keď spôsobilým predmetom postúpenia môže byť len pohľadávka, alebo jej časť, ktorá je už splatná. Žalobca súdu ako dôkaz o postúpení pohľadávky predložil oznámenie SLSP o postúpení pohľadávky z 30.3.2019 a zmluvu o postúpení pohľadávok s časťou prílohy č. 1 k zmluve a na výzvu súdu predložil aj výzvu pôvodného veriteľa na zaplatenie postúpenej pohľadávky z 27.1.2018 spolu s podacím hárkom doporučenej pošty 5.2.2018 ako aj oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru z 1.3.2018 spolu s doručenkou. Žalobca teda preukázal, že došlo k platnému a účinnému postúpeniu predmetnej pohľadávky na neho, teda svoju aktívnu legitímáciu v konaní.

Podľa ustanovenia § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o bankách“) ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

10. Súd poukazuje v tejto súvislosti na rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 24.04.2014, sp. zn. 19C/34/2012, podľa ktorého: „Postúpenie pohľadávky (cesia) spočíva v tom, že do existujúceho záväzku, v danom prípade Slovenskej sporiteľne, a.s., namiesto doterajšieho veriteľa vstúpi nový veriteľ (navrhovateľ). Čiže dochádza k zmene v osobe veriteľa. Táto zmena sa nedotýka práv, ani povinností dlžníka vyplývajúcich pre neho zo záväzku, a preto sa na platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky nevyžaduje súhlas dlžníka. Zámerom právnej úpravy postúpenia pohľadávky je zabrániť tomu, aby postúpením pohľadávky nedošlo k zhoršeniu právneho postavenia dlžníka. Za týmto účelom sa zachovávajú všetky námietky voči postúpenej pohľadávke, rovnako aj možnosť namietat' voči tejto pohľadávke svoje vzájomné pohľadávky. Následky postúpenia sa tak predovšetkým prejavujú v právnom postavení postupcu, ktorý stráca postúpenú pohľadávku so všetkým príslušenstvom i právami s ňou spojenými. Postupník sa na základe postúpenia pohľadávky stane veriteľom namiesto postupcu a pohľadávku nadobudne so všetkými právami, ktoré sú s ňou spojené. Keďže ide o významnú zmenu v osobe veriteľa, ustanovuje Občiansky zákonník pre postúpenie pohľadávky písomnú formu a zároveň ustanovuje, ktoré pohľadávky nie sú spôsobilým predmetom postúpenia. Odvolací súd na rozdiel od súdu prvého stupňa dospel k záveru, že postúpením pohľadávky Slovenskej sporiteľne, a. s. voči odporkyňi 1/ navrhovateľovi nedošlo k zhoršeniu postavenia odporkyne 1/, došlo len k zmene v osobe veriteľa. Pokiaľ svoju pohľadávku vyčíslila Slovenská sporiteľňa, a.s. v čase postúpenia na sumu 991,17 Eur s príslušenstvom, čo osvedčila Výpisom z účtovných kníh peňažného ústavu SLSP, a.s., Bratislava ku dňu postúpenia pohľadávky, t. j. 11.12.2006, nie je možné tejto zmluve o postúpení pohľadávok nič vytknúť a nie je možné konštatovať, že sa jedná o absolútne neplatný právny úkon podľa § 39 Občianskeho zákonníka a nasl. Zosplatenie dlhu veriteľom znamená, že dlh už nie je možné zo strany dlžníka zaplatiť v splátkach, ale v dôsledku nesplatenia povinností dlžníkom sa stáva splatný celý dlh vyhlásením jeho zosplatenia. Tieto skutočnosti však nemajú žiaden vplyv na výšku dlhu dlžníka, týkajú sa výlučne spôsobu zaplatenia jeho dlhu a závisia výlučne na vôli veriteľa.

11. Postupník postúpením pohľadávky v zmysle ust. § 524 a nasl. OZ sa na základe postúpenia stane veriteľom namiesto postupcu a pohľadávku nadobúda s príslušenstvom a všetkými právami, ktoré sú s

pohľadávkou spojené vrátane námietok, ktoré možno proti nej uplatniť. Zmluvou o postúpení pohľadávok tak na žalobcu prešli aj práva súvisiace s vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru s poukazom na článok I bod 10 zmluvy podľa ktorého ak dlžník pohľadávku banky nespláca riadne a včas môže vyhlásiť banka mimoriadnu splatnosť pohľadávky, postúpiť pohľadávku a poskytnúť informácie o tejto skutočnosti do spoločného registra bankových informácií.

12. Žalovaný uzavrel so Slovenskou sporiteľňou, a.s. zmluvu, na základe ktorej mu bol poskytnutý úver, ktorý mal dohodnutým spôsobom v dohodnutom čase splácať, čo však porušil. V čase postúpenia bol s plnením svojich povinností zo zmluvy v omeškaní 905 dní. Žalovaný pritom, ako z listín zo spisu vyplýva, výslovne súhlasil s tým, že banka je oprávnená svoju pohľadávku zo zmluvy postúpiť inému subjektu. Takáto dohoda je podľa § 89 ods. 1 Zákona o bankách prípustná. Dohoda nevykazuje znaky nevyváženosti, ak veriteľ môže postúpiť svoju pohľadávku na tretiu osobu a dlžník môže previesť svoje záväzky voči banke na tretiu osobu s predchádzajúcim písomným súhlasom banky. Má to základ vo funkcii súhlasu, ktorým je ochrana veriteľa. Dlh by totiž mohol prevziať taký dlžník, majetkové pomery ktorého by mohli zhoršiť uspokojenie pohľadávky veriteľa.

Tak, ako Občiansky zákonník, aj Zákon o bankách nevyžaduje súhlas dlžníka s postúpením pohľadávky. Relevantné nemôže byť to, že postupník je subjektom nespĺňajúcim definíciu § 3 ods. 2 Zákona o bankách. V zmysle tohto ustanovenia bez bankového povolenia nemôže nikto poskytovať úvery a pôžičky v rámci predmetu svojho podnikania alebo predmetu inej svojej činnosti z návratných peňažných prostriedkov získaných od iných osôb na základe verejnej výzvy, ak osobitný predpis nestanovuje inak. V konkrétnom prípade však úver už poskytnutý bol bankou, postupník žiadne peňažné prostriedky neposkytuje, rieši sa len návratnosť poskytnutého úveru. Nie je zrejmé, prečo by návratnosť úveru, t. j. vymáhanie pohľadávky nemohol realizovať subjekt nemajúci oprávnenie na podnikanie v bankovom sektore. V súlade s touto konštatáciou súd poukazuje aj na rozhodnutie Krajského súdu Prešov sp. zn. 9Co/10/2016 zo dňa 2.5.2017.

13. Zákonom č. 483/2001 Z. z. bol zrušený Zákon o bankách č. 21/1992 Zb., ust. § 38 ods. 9, ktoré bolo v podstate totožné so znením súčasného ust. § 92 ods. 8 Zákona č. 483/2001 Z. z.. Dôsledkami porušenia ust. § 38 ods. 9 zákona č. 21/1992 Zb. sa zaoberal Najvyšší súd Českej republiky v rozsudku sp. zn. 29Odo/1613/2005 z 29.04.2008, kde uviedol, že: „Účelom inštitútu bankového tajomstva je ochrana klienta pred zverejnením, či podávaním informácií o jeho majetkových pomeroch. Úprava zmluvného postúpenia pohľadávky v Občianskom zákonníku, ani príslušné ustanovenia Obchodného zákonníka vo všeobecnosti nezakazujú (pod sankciou prípadnej neplatnosti takéhoto úkonu) postúpenie pohľadávky len preto, že dôsledkom postúpenia je prelomenie bankového tajomstva. Ochranu poskytovanú klientovi banky prostredníctvom inštitútu bankového tajomstva je nutné vždy zvažovať (z hľadiska možných úvah, ktoré takúto ochranu absolutizujú) aj s prihliadnutím k tomu, či a akým spôsobom osoba, ktorá má byť týmto inštitútom chránená, sama porušuje svoje povinnosti plynúce z príslušného bankového obchodu (zmluvy o úvere). Zákon o bankách totiž banke tiež ukladá obozretne hospodáriť a chrániť majetkové záujmy všetkých svojich klientov. Pri plnení tejto povinnosti nemôže byť banka pripravená o možnosť zbaviť sa v záujme ostatných svojich klientov rizikovej pohľadávky v situácii, keď dlžník porušuje povinnosť pohľadávku splácať len preto, aby prostredníctvom inštitútu bankového tajomstva chránila individuálny záujem takéhoto dlžníka. Z hľadiska možných úvah o následkoch neoprávneného porušenia bankového tajomstva zmluvným postúpením pohľadávky je zjavné, že k náprave uvedeného stavu nevedie sankcia spočívajúca v neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky. Plne opodstatnené je preto tam, kde takáto situácia nastane, zvažovať otázky zodpovednosti za škodu, nie prelamovať platnosť zmlúv o postúpení, osobitne za situácie, keď bolo vecou zmluvných strán, či si v medziach bankového obchodu dojednávajú výhradu zákazu postúpenia podľa § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka.“

14. V rozsudku NS SR z 28.3.2018 sp.zn.7Cdo/26/2017 sa uvádza, že podmienky podľa § 92 ods. 8 vety prvej zákona o bankách za splnenia ktorých môže banka postúpiť svoju pohľadávku inému subjektu sú z povahy veci podmienkami bez splnenia ktorých k postúpeniu prísť nesmie (je zakázané). Nerešpektovanie takejto úpravy má potom za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky pre rozpor so zákonom- § 39 OZ. Obdobne tak v uznesení NS SR z 20.11.2019 sp.zn. 10Obdo/92/2018 je konštatované, že ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách upravuje podmienky, ktorých splnenie je nevyhnutné pre platné postúpenie pohľadávky banky, ktorú má voči klientovi na inú banku, alebo aj osobu, ktorá nie je bankou. Postúpenie pohľadávky v rozpore s uvedeným ustanovením má za následok absolútnu neplatnosť zmluvy o postúpení podľa § 39 OZ.

15. So zreteľom na uvedené dôvody súd má za to, že žalobca je na podanie žaloby aktívne legitimovaným subjektom poukazujúc okrem iného aj na to, že postupca oznámením o postúpení pohľadávky dňa 30.3.2019, t. j. bezprostredne po uzavretí Zmluvy o postúpení pohľadávok, oznámil žalovanému, že došlo k postúpeniu pohľadávky na žalobcu, pričom z tohto oznámenia je potrebné vychádzať.

16. Po vykonanom dokazovaní súd dospel k záveru, že žaloba žalobcu je dôvodná, kedy samotná zmluva o splátkovom úvere spĺňa všetky náležitosti § 9 Zákona o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z. z., ktorý bol účinný v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy o splátkovom úvere. Súd teda žalobe vyhovel, pokiaľ ide o zaplatenie sumy 3 115,43 eur, ktorá predstavuje časť z nezaplatenej istiny vo výške 1 700,18 eur, riadneho úroku, úroku z omeškania do zosplatnenia a úroku z omeškania po zosplatnení vo výške 90,68 eur (o sumu 38,74 eur došlo k späťvzatiu žaloby).

Podľa § 144 CSP žalobca môže vziať žalobu späť.

Podľa § 145 ods. 1 CSP ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví.

17. Žalobca vzal žalobu čo do sumy 38,74 eur späť a súd v súlade s vyššie citovanými zákonnými ustanoveniami konanie o túto sumu zastavil.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

18. Ak záväzkový vzťah vznikol po 1.2.2013 teda zmluva z ktorej vyplýva pre dlžníka povinnosť platiť pohľadávku bola uzavretá po 1.2.2013 a v tomto vzťahu sa dostal dlžník do omeškania, veriteľ si môže od dlžníka nárokovať úroky z omeškania v sadzbe 5 % plus základná úroková sadzba ECB, ktorá je v súčasnosti ako aj v čase omeškania žalovaného 0,0 %.

19. Keďže žalovaný bol s plnením peňažného dlhu v omeškaní, žalobca ako veriteľ má voči žalovanému nárok na zákonné úroky z omeškania vyčíslené v súlade s nariadením vlády SR č. 87/1995 Z. z. o 5 percentuálnych bodov vyššie ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, t. j. vo výške 5 % p. a. zo sumy 1 700,18 eur od 23.3.2019 do zaplatenia, na zaplatenie ktorých súd zaviazal žalovaného.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 1.5.2014 ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

20. Súd nevyhovel žalobe v časti o zaplatenie poplatkov spolu vo výške 42,82 eur, a to za bankové poplatky za upomienky a to 4x25eur tak ako uvádzal vo svojom podaní z 27.4.2021 právny zástupca žalobcu, pričom z úhrad žalovaného bola na poplatky započítaná suma vo výške 217,07 eur, tie však súviseli aj s poplatkami za poistenie k úveru, nakoľko ide o neprijateľnú podmienku. Tu súd poukazuje na rozhodnutie Okresného súdu Bratislava IV vo veci sp. zn. 16C/185/2011, ktoré rozhodnutie bolo potvrdené Krajským súdom Bratislava sp. zn. 9Co/350/2012, kde je konštatované, že: „neprijateľnou zmluvnou podmienkou je aj podmienka, ktorá vyjadruje finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie, ktoré mu po materiálnej stránke nie je dodané a slúži v skutočnosti záujmom dodávateľa (tzv. teória skutočného plnenia spomínaná najčastejšie v súvislosti s poplatkami v spotrebiteľských úverových vzťahoch). Vo vyrubovaní poplatku za výzvu na zaplatenie dlžnej čiastky a upomienok obdobného charakteru je zrejмый vlastný ekonomický záujem žalobcu - banky. Na poplatok spojený s výzvou alebo upomienkou na zaplatenie dlžnej čiastky nemá žalobca - banka zákonný nárok, keďže poplatok je pokrytý už v zmluvne dojednanom úroku (odplate) za poskytnutý úver. Poplatky za služby spojené s administratívnou agendou predstavujú plnenia, ktoré nie sú v záujme spotrebiteľa a konanie banky - žalobcu spočívajúce v účtovaní takýchto poplatkov možno hodnotiť vo vzťahu k spotrebiteľovi ako poškodzujúce“. Obdobne rozhodol aj Vrchný krajský súd v Brandenbure v Nemecku z 21.6.2006

sp. zn. 7U/17/2006, kde okrem iného konštatoval, že: „poplatky za vydanie náhradnej kreditnej karty, vystavenie kvitancie v predpísanej pozemkovoknižnej forme, skúmanie a preverovanie pomerov a upomienky, sú neprijateľné“. Súd teda posúdil poplatok za upomienky zasielané spotrebiteľovi ako nárok, ktorý je neprijateľný pokiaľ si banka uplatňuje iné paušálne náhrady ujmy za omeškanie. Súd poukazuje aj na rozhodnutie KS PO, ktorý vo svojom rozhodnutí sp.zn. 11Co/56/2017 z 15.3.2018 taktiež konštatoval, že poplatky a služby spojené s administratívnou agendou, či sú to už poplatky za výzvy, upomienky predstavujú plnenia, ktoré nie sú v záujme spotrebiteľa pre ktorého je neprijateľné spoplatňovanie akýchkoľvek úkonov a služieb dodávateľa ktorými spotrebiteľovi neposkytuje skutočné protiplnenie, ale naopak tieto sú vykonávané vo vlastnom záujme dodávateľa.

Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

21. O trovách konania súd rozhodol v súlade s § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Pomer úspechu je základným meradlom pre nárok na náhradu trov. Keďže žiadna zo strán nemala v spore plný úspech, má každá z nich úspech čiastočný, to znamená, že každá zo strán sporu je sčasti úspešná a sčasti neúspešná. Aby čiastočný úspech založil nárok na čiastočnú náhradu trov konania, musí ísť o prevažujúci úspech, teda, aby po porovnaní procesnej úspešnosti oboch sporových strán zostala ešte suma opodstatňujúca záver o prevažujúcom úspechu jednej zo strán sporu. V danom prípade mal v prevažnej miere úspech v spore žalobca a to v percentuálnom vyjadrení 97,45 % a úspech žalovaného predstavoval len 2,55 % (čiastočné späťvzatie žaloby a časť v ktorej bola žaloba zamietnutá). Odpočítaním úspechu žalovaného od úspechu žalobcu, t. j. 97,45 % - 2,55 % v percentuálnom vyjadrení bude mať žalobca nárok na náhradu trov konania v rozsahu 94,90 %. O výške náhrady trov konania súd rozhodne v súlade s nižšie cit. zákonným ustanovením.

Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa doručenia rozsudku na tunajšom súde.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu vyššie uvedenú, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.